

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

25. SRPNA 2013

Z obsahu:

Bůh nás povolal

jménem a příjmením

Homilie Svatého otce Františka k biskupům, kněžím a řeholníkům v katedrále v Rio de Janeiro 27. července 2013

- strana 2 -

Od playboye

k „Božímu chlápku“

Małgorzata Stegenka

- strana 6 -

Ty sám jsi problémem

C. S. Lewis

- strana 8 -

Věnovat dětem pozornost

O nutnosti podporovat děti podle jejich vývoje

- strana 9 -

Vznikla italská odnož

hnutí Manif

- strana 10 -

Zacházejme pečlivě

s těmito vzácnými

svěřenými dary

Christa Meves

- strana 11 -

Bůh je větší

než naše srdce

Joachim kardinál Meisner

- strana 12 -

Čtyři zásady

o informacích týkajících

se sexuality

- strana 13 -

Děti, poklad svěřený Bohem, který je třeba chránit.

Editorial

Všichni jsme, nebo aspoň máme být nástroji v rukou Božích, hlasateli radostné zvěsti o spáse a Božím království. Je povinností křesťana být misionářem, a to na každém místě, kde se v životě nacházíme. Slova Svatého otce Františka o misionářském poslání platí pro každého, kdo věří v Trojjediného Boha.

K tomu, abychom se stali pravdivými misionáři, jejichž skutky a slova vycházejí ze srdce plného Boha, je nutné vlastní obrácení – a možná i několikrát v životě. Vždyť ďábel je připraven nás ihned oslabit, když jen na chvíli dáme Boha na druhé místo. Krásně vidíme celý proces obrácení na životním příkladu hollywoodské hvězdy Eduarda Verastegui. (str. 6) Je zajímavé, že na počátku byla drsná slova učitelky angličtiny: „Proč přestupuješ přikázání a znesvěcuješ svatyni své duše? Bohu tak pliváš do tváře!“ Slova, o kterých by mnozí řekli, že do dnešního slovníku nepatří, jsou příliš nadnesená, nelaskavá k člověku. A přesto – moderního supermana zasáhla natolik, že pochopil... a od základu změnil svůj život. „Když tě Pán vychovává, můj synu, neber to na lehkou váhu, ani neklesej na mysl, když tě kárá. Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlehá každého, koho uznává za svého syna... Všechny děti procházejí takovou kázní.“ (Žid 12,5–8)

Právě děti jsou závislé na svých rodičích, kteří je vychovávají a připravují pro život v Boží přítomnosti. Rodičovská výchova nedovoluje experimenty, na to je šťastný život dítěte (a později muže či ženy) příliš cenný. Několik méně známých podnětů k tématu výchova nabízíme prostřednictvím dr. Christy Meves. (str. 9 a 11)

Důležitá je zpráva Hnutí Pro život o rozhodnutí Ústavního soudu ve věci žaloby proti sexuální výchově na základních školách. (str. 13) Rodiče by měli i nadále využít všechny možnosti, jak se domoci svých výchovných práv.

Shrneme-li rozmanitost nabídnutých textů do jedné myšlenky, pak je to svatost, která je Božím dílem – řečeno slovy Mons. Odera (str. 11). Na cestě ke svatosti nás mnohé může svést špatným směrem, proto je dobře, když člověk má svůj duchovní základ položený v tiché adoraci živého Krista a v důkladném zpytování svědomí, vedoucím k usmíření s Bohem, Církví a všemi lidmi ve svaté zpovědi (str. 12).

Se Svatým otcem Františkem volejme k Panně Marii: „Pohleď, Matko, až budu dezorientovaný, veď mne za ruku.“

Daniel Dehner

Bůh nás povolal jménem a příjmením

Homilie Svatého otce Františka k biskupům, kněžím a řeholníkům v katedrále v Rio de Janeiro 27. července 2013

Drazí bratři (a sestry) v Kristu! Když se dívám do této katedrály plné biskupů, kněží, seminaristů, řeholníků a řeholnic, kteří přišli z celého světa, myslím na slova žalmu z dnešní mše svaté: „Já sejte Bohu, všechny země.“ (Ž 66,1) Ano, jsme zde, abychom chválili Pána, a děláme to proto, abychom potvrdili naši ochotu být jeho nástroji, aby nejen některé národy, ale všichni lidé chválili Pána. Se stejnou ochotou jako svatý Pavel a svatý Barnabáš ohlašujeme evangelium našim mladým, aby se setkali s Kristem a stali se tvůrci bratrštějšího světa. V tomto smyslu bych se chtěl spolu s vámi zamyslet nad třemi rozměry našeho povolání: že jsme povoláni Bohem, povolání ohlašovat evangelium a povolání podporovat kulturu setkávání.

Povolání Bohem. Myslím, že je důležité, abychom v sobě stále oživovali tuto skutečnost, kterou často uprostřed mnoha každodenních povinností považujeme za příliš samozřejmou: „Ne vy jste vyvolili mě, ale já jsem vyvolil vás,“ říká nám Ježíš (Jan 15,16). Znamená to vrátit se k prameni našeho povolání. Na to žádný biskup, kněz, řeholník, řeholnice ani seminarista nesmí zapomenout. Jinak ztratí podstatný vztah k počátku své cesty. Prosme Pannu Marii o tuto milost nezapomínat, protože ona má dobrou paměť. Prosme o milost pamatovat si své prvotní povolání. Jsme Bohem povoláni k tomu, abychom zůstali s Ježíšem (srov. Mk 3,14), sjednoceni s Ním. Toto žití, zůstávání v Kristu ve skutečnosti poznamenává všechno, co jsme a co děláme. A přesně tento „život v Kristu“ je tím, co zajišťuje naši apoštolskou účinnost a plodnost naší služby: „Ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo.“ (Jan 15,16) To, co zajišťuje plody, není pastorační tvořivost, není to plánování, být také velmi pomáhají, ale to, co za-

jišťuje plody, je schopnost být věřícími v Krista a věrnými Kristu, který s naléhavostí říká: „Zůstaňte ve mně, a já ve vás.“ (Jan 15,4) Dobře víme, co znamená nazírat Ho, klanět se Mu a objímat Ho. V našem každodenním setkávání s Ním v Eucharistii, v našich tichých chvílích adorace, chvílích, kdy Ho poznáváme a objímáme také v potřebných lidech. „Zůstat“ s Kristem neznamená izolovat se, ale setrvat v Ném, abychom se mohli setkat s druhými. Tady chci zmínit slova blahoslavené Matky Terezy z Kalkaty, která řekla: „Musíme být velmi hrdé na naše povolání, které nám dává příležitost sloužit Kristu v chudých. Hledat Krista a sloužit mu, k tomu je třeba jít do slumů a do chudinských čtvrtí. Musíme jít k tamním lidem se stejnou radostí, s jakou kněz kráčí k oltáři.“ (*Mother Instructions*, I, s. 80) Ježíš je Dobrý pastýř, je našim pravým pokladem. Prosím, nevymazávejme Ho z našeho života! Zakořeňujme svá srdce více a více v Ném. (srov. Lk 12,34)

Povolání ohlašovat evangelium. Draží biskupové a kněží, mnozí z vás, pokud ne všichni, jste přišli proto, abyste doprovodili vaši mládež na její Světové dny. Také oni slyšeli Ježíšova slova: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky.“ (Mt 28,19) Naši povinnosti pastýřů je pomáhat jim, aby jim srdce hořelo touhou být Ježíšovými učedníky a misionáři. Jistě, mnozí by se tvářili v tvář tomuto pozvání mohli poněkud vylekat, protože by si mohli myslet, že být misionářem nutně znamená opustit svoji zem, svou rodinu, své přátele. Bůh nás žádá, abychom byli misionáři. Kde jimi máme být? Tam, kam nás postavil, v naší vlasti, nebo tam, kam nás pošle. Pomáhejme mladým lidem. Naslouchejme jejich snům, potřebují, abychom slyšeli o jejich úspěších, jejich těžkostech, a zůstaňme v klidu, pokud uslyšíme sice stejná slova písně, ale s jinou melodií,

Dokončení na str. 4

Pán Ježíš se svou družinou jde od vesnice k vesnici, ale jeho cesta má jasný cíl: směřuje do Jeruzaléma, aby tam dovršil své svaté poslání. Cestou hovoří o nebeském království, které svou smrtí zpřístupní všem lidem, a poučuje všechny o jeho podmínkách. Někdo ze zástupu se ho ptá, kolik bude těch, kteří budou spaseni. Je to zvědavost, která svědčí o nepochopení. Jestliže někdo zůstane přede dveřmi, nebude to proto, že se už nevešel do nějaké předem stanovené kvóty, ale proto, že sám nezvolil tu správnou cestu a přišel pozdě.

Pán proto na zvědavou otázku neodpovídá přímo, ale vyslovuje vážné varování a upozorňuje všechny, že cesta k věčné spáse není nějakou pohodlnou a nenáročnou procházkou. Jestliže těch, kteří dojdou spásy, bude málo, bude to proto, že většina dala přednost *prostorné bráně a široké cestě, která vede k záhubě*⁽¹⁾.

Pán však přitom upozorňuje na jednu zvláštní a nebezpečnou okolnost této široké cesty. Sklon k svévolné pohodlnosti není příznačný jen pro ty, kteří nechtějí znát Pána, ale ohrožuje také ty, kteří jsou sice v jeho společnosti, ale nechtějí slyšet a osvojit si opravdový smysl jeho slov. Spoléhají na své ničím nezasloužené postavení a rádi by si i v duchovním životě zavedli něco na způsob pozemského blahobytu. Na tomto světě už vyrostlo mnoho lidsky pohodlných a širokých cest, ale k úzké bráně Ježíšova království povede vždy jen *úzká cesta*, která nenabízí mnoho pohodlí.

Podrob se proto *přísné Boží výchově*, která ti zajistí příslušnost k Božím dětem. Bez nezbytné *kázně* nemůžeš patřit mezi ně a zůstáváš pro Pána *cizí*. Nebeský Otec nás vychovává s pečlivostí, které se ani nejlepší pozemský otec nevyrovná. Nemysli si proto, že ti postačí, aby ses pohyboval v privilegované blízkosti Božího Syna, a bez problémů budeš uveden dovnitř. Vždyť i ti, kteří přímo s ním *jedí a pijí*, kteří jsou s ním, když hlásá Boží slovo, mohou nakonec uslyšet neúprosné rozhodnutí: *Neznám vás*.

Ty, kteří jsou jeho, neurčuje Pán podle spatření, ale podle toho, že jeho *výchovu neberou na lehkou váhu*, ale horlivě zachovávají jeho slovo: *berou na sebe jeho kříž*⁽²⁾ a jdou věrně za ním. Nic ti nepomůže, že ses narodil v křesťanské ze-

Těsný vchod

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Mnozí se budou snažit vejít,
ale nebudou moci.*

mi, ve věřící rodině, že se hlásíš k tomu či onomu hnutí nebo významnému společenství, že zastáváš posvátný úřad, nestačí, když ses přizpůsobil tomu, jak si zvykli chovat se ostatní. Zpohodlnělé, okleštěné a zautomatizované křesťanství tě nepřivede k tomu jedinému *těsnému vchodu*, kterým se vstupuje na Ježíšovu hostinu. Podlehně-li sebeuspokojení z nenáročného a všemu obtížnému se vyhýbajícího duchovního života, můžeš se ke svému překvapení ocitnout venku před zavřenými dveřmi.

Po slovech, která dnes slyšíš z Ježíšových úst, si nesmíš ani v nejmenším dovolit pochybovat o místu věčného ztracení. Jestliže ti někdo namlouvá, že takové místo neexistuje nebo že je prázdné, můžeš ho započítat mezi *falešné proroky*⁽³⁾, kteří dávají více na lidská přání než na Ježíšova slova, která vážně a pravdivě varují, že je *mnoho těch, kteří jdou do záhuby*.

Kdybys dal na falešné proroky, znamenalo by to, že Ježíšova slova pokládáš za výmysly nebo prázdné hrozby. Smutná skutečnost, že je mnoho těch, kteří odmítají využít jeho nabídky a jeho milosrdenství a čeká je věčné zavržení, vůbec neznamená, že Bůh je bezcitný a krutý. Bůh totiž nikomu nemůže vnutit svou lásku a dobrotu, ale nabízí ji každému, kdo je ochoten ji v pokoře přijmout. Dlouho se slitovává právě proto, že jednoho dne se úzká branka definitivně uzavře. Nepřestávej proto prosit, aby to nepostihlo tebe a tvé drahé. *Jeho milosrdenství nad námi mocně vládne, Hospodinova věrnost trvá na věky*⁽⁴⁾. Ovšem ti, kteří pobývají v jeho blízkosti, ale nedbají na jeho věrnost a lehkomyšlně si zahrávají s nepravostí, se nesmí divit, když Pán zaplní svou svatební síň zcela jinými hosty, kteří přicházejí zdaleka *od východu i západu, od severu i jihu*.

Všude tam, kde je málo těch, kteří vyhledávají *úzkou bránu*, je také málo těch, kteří mohou uslyšet Pánovo volání. Nedostatek povolání k zasvěcenému živo-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 66,18-21

Toto praví Hospodin: „Znám jejich skutky a jejich myšlenky. Půjdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky. Půjdou a uzří mou slávu. Udělám na nich znamení a pošlu některé z těch, kdo se zachrání, k národům Taršise, Putu, Ludu, Mešechu, Rošu, Tubalu, Javanu, k dálným ostrovům, které o mně neslyšely mluvit a neviděly mou slávu. Budou hlásat národům mou slávu. Přivedou všechny vaše bratry ze všech národů jako dar Hospodinu na koních, na vozech, na nosítkách, na mezcích a na velbloudech na mou svatou horu do Jeruzaléma - praví Hospodin - jako když synové Izraele přinášejí v čistých nádobách dary do Hospodinova domu. A také z nich si vezmu kněze a levity“ - praví Hospodin.

2. čtení - Žid 12,5-7.11-13

Bratři! Pustili jste z hlavy, že Bůh vás povzbuzuje jako své syny: „Když tě Pán vychovává, můj synu, neber to na lehkou váhu, ani neklesej na mysl, když tě kárá. Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlehá každého, koho uznává za svého syna.“ V té kázni vytrvejte! Bůh s vámi jedná jako se svými dětmi. Vždyť kterého syna otec nekárá? Pokud ovšem taková přísná výchova trvá, nezdá se radostná, nýbrž bolestná, ale potom to nese těm, kdo tou školou prošli, ovoce míru, totiž spravedlnost.

Posilněte proto ochablé ruce a klesající kolena. Připravte pro své kroky přímé stezky, aby se chromý úd nevymkl, ale spíše uzdravil.

Dokončení na str. 4

tu usvědčuje tradiční křesťanské země, že již dlouho nekráčeji po správné cestě. Místo malátných katolíků, kteří zabředli do své pohodlnosti a blahobytu, zaujmou nakonec jiní. I když zatím *neslyšeli o něm mluvit a neviděli jeho slávu*, nakonec si ho zamilují a budou to oni, kdo *přinesou v čistých nádobách své dary do Pánova domu a Pán si z nich vezme kněze a levity. A jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 7,13; ⁽²⁾ srov. Mk 8,34;

⁽³⁾ Mt 7,15; ⁽⁴⁾ resp. žalm 117

Bůh nás povolal jménem a příjmením - dokončení ze str. 2

s odlišnou identitou. Trpělivě naslouchejte – o to prosím z celého srdce. Ve zpovědnici, při duchovním vedení, v doprovázení. Umějme s nimi čas ztrácet. Rozsévát stojí mnoho sil, velmi mnoho! Mnohem větší pocit uspokojení však přináší sklizeň úrody, všichni přece raději sklízíme! Ale Ježíš nás prosí, abychom opravdu rozséváli. Nešetřeme své síly tam, kde lze mladé formovat! Svátý Pavel, když se obrací na galatské křesťany, používá krásný výraz, který ve svém životě uskutečnil: „Znovu vás v bolestech rodím, dokud nebudete dotvořeni v podobu Kristovu.“ (Gal 4,19) Kéž to také my uskutečňujeme ve své službě! Pomáhejme našim mladým znovu objevit odvahu a radost víry, radost být osobně milováni Bohem – je to velmi náročné, ale pokud mladý člověk pochopí, pokud pocítí díky pomazání, které mu dává Duch Svátý, že „je osobně milován Bohem“, bude ho to provázet celým jeho životem. Znovuobjeví radost, že (Bůh) dal svého Syna Ježíše pro naši spásu. Vychovávejme je k misi, ke schopnosti vycházet ven, vydat se na cestu, být tuláky víry. Ježíš to se svými učedníky dělal stejně. Nedržel je upnuté na sebe, jako kvočna svá kuřátka, ale vyslal je na cestu! Nemůžeme zůstat uzavřeni ve svých farnostech, v našich společenstvích, v našich farních a diecézních institucích, když tolik lidí čeká na zvěst evangelia, vyjděme jako poslové! Nejedná se pouze o to, otevřít dveře a přijímat toho, kdo přijde, ale znamená to vyjít ze dveří ven, hledat a setkávat se!

Popostrčme mladé, aby vycházeli ven. Samozřejmě, že budou dělat hlouposti. Nemějme obavy! Apoštolové je dělali před námi. Popostrčme je ven! S rozhodností

Papež František v Brazílii

mysleme na pastorační, která začíná na periferii, u těch, kdo jsou nejvíce vzdáleni, u těch, kteří obvykle farnost nenavštěvují. Oni jsou VIP hosty. Jdeme je hledat na křižovatky cest.

Být povoláni Ježíšem, povolání evangelizovat. **Povolání podporovat kulturu setkávání.** V mnoha prostředích, zejména v humanismu, jemuž dominuje ekonomismus a jež nám byl ve světě uložen, prosadila se kultura vylučování, kultura odpisu druhých. Není v ní místo ani pro staré lidi, ani pro nechtěné děti, není v ní čas na to, zastavit se u chudáka na ulici. Občas

se zdá, že pro některé lidi jsou mezilidské vztahy regulovány dvěma moderními dogmaty, jimiž jsou výkonnost a pragmatismus. Draží biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice a také vy, seminaristé, kteří se připravujete ke službě v církvi: Mějte odvahu jít proti proudu této kultury. Připomeňte si jedno. Mně to prospívá a často o tom rozjímám, totiž vzít si První knihu Makabejským, kde stojí, jak se tehdy mnozí chtěli přizpůsobovat dobové kultuře. Zanechme všeho... jezme všechno, co jedí ostatní lidé. Dobře, máme Zákon, ale netřeba přehánět... a nakonec odložili víru a vrhli se do proudu této kultury. Vy mějte odvahu jít proti proudu této kultury výkonnosti a odpisu. Setkávání a přijímání všech, solidarita – což je slovo, které se v této kultuře zakrývá jako něco neslušného – solidarita a bratrství jsou prvky, které činí naši civilizaci opravdu lidskou. Buďte služebníky společenství a kultury setkávání! Dovolte mi říct, že musíme být v tomto smyslu téměř posedlí. A číňme to bez domýšlivosti těch, kteří vnucují „svoje pravdy“, nechme se přitom vést pokornou a šťastnou jistotou toho, kdo byl nalezen, dostižen a proměněn Pravdou, kterou je Kristus a kterou nelze neohlašovat (srov. Lk 24,13–35).

Draží bratři a sestry, Bůh nás každého povolal jménem a příjmením, abychom ohlašovali evangelium a abychom s radostí prosazovali kulturu setkávání. Kéž je nám v tom vzorem Panna Maria. Svým životem nám dala příklad „takové mateřské lásky, která má oživovat všechny, kdo spolupracují v apoštolském poslání církve při znovuzrození lidí“ (*Lumen gentium*, 65). Kéž je ona hvězdou, která řídí s jistotou naše kroky vstříc Kristu. Prosme ji, aby nás učila setkávat se denně s Ježíšem. A když děláme jakoby nic, protože máme moc práce a svatostánek zůstává opuštěn, kéž nás vezme za ruku. Prosme ji o to! Pohleď, Matko, až budu dezorientovaný, veď mne za ruku. Kéž nás popostrčí vyjít na setkání s tolika našimi bratry a sestrami, kteří jsou na periferii, žízni po Bohu a nemají nikoho, kdo jim Ho zvěstuje. Kéž nás nevyhodí z domu, ale pobídne, abychom vyšli ven. A tak ať jsme Pánovými učedníky. Kéž nám všem vymůže tuto milost.

Přeložil Petr Havlíček SJ,
Česká sekce Rádia Vatikán

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 13,22-30

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Někdo se ho zeptal: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?“ Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! Říkám vám: Mnoho se jich bude snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile se pán domu zvedne a zavře dveře, a vy zůstanete venku a začnete tlouci na dveře a volat: ‚Pane, otevři nám!‘, odpoví vám: ‚Neznám vás, odkud jste.‘ Tu začnete

říkat: ‚Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi u nás na ulicích!‘ Ale on vám odpoví: ‚Nevím, odkud jste. Pryč ode mne, všichni jste páchali nepravostí!‘ Tam bude pláč a skřípění zubů, až uvidíte, jak Abrahám, Izák, Jakub a všichni proroci jsou v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu a od západu, od severu a od jihu a zaujmou místo u stolu v Božím království. Ano, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními.“

Na slovíčko

„Oko - do duše okno.“ - „Pověz mi, co čteš, já ti řeknu, jaký jsi.“ - K podobným příslovím by se mohlo připojit: „Řekni, jak se vítáš a loučíš se svými bližními, a dozvíš se, co je cílem tvého života, pro jakou životní cestu ses rozhodl a jak jsi schopen se o to nejlepší, oč usiluješ, s druhými rozdělit.“

Príslovečné jsou - již podle Ježíšova varování: „S nikým se cestou nepozdravujte!“ - uvítací ceremoniály orientálců. Setkání dvou karavan a rozhovor - pozdravení - mezi jejími členy provází místo zvolání „Dobrý den!“ dialog: „Bůh ti dopřej dobrý den!“ ... „Kolik máš velbloudů?“... „Bůh ti (je) požehnej! Kam vede tvá cesta?“... „Bůh tě ochraňuj!“... „Jak se vede tvé rodině?“... „Ať Bůh rozmnožuje tvůj rod!“... V podstatě docela dlouhý rozhovor seznamující s rodinou, dopravní či ekonomickou situací ve světle víry v Boží pomoc, ochranu a požehnání se do určité míry vtiskl i do příslovečných úvodů - pozdravů v antických dopisech. A hluboké vyznání víry v Trojjediného Boha příkladně představuje Apoštolář Nového zákona. Znamé pozdravy svatého Pavla přešly i do úvodní části mše svaté: po znamení kříže celebrant zdraví věřící slovy Apoštola, jenž vyprošuje milost Ježíšovu, lásku Otcovu, společenství, koinonii Ducha Svatého, a přitom představuje vyznavačským a svědeckým způsobem konvertitu, svatého Pavla, jenž se z nepřítele Církve plně postavil do služeb Kristova evangelia. Z pozdravů dýchá horlivost, láska k Bohu ve třech Osobách, láska k církevním obcím a jednotlivým bratrům a sestrám. To, čeho je srdce zdravícího plné, tím oplývá a přenáší radost z víry, pramenící z Boží otcovské lásky, radost z ochrany Boží, z Boží láskyplné péče, s níž nás Duch Svatý vede cestami Božího království.

Křesťanské pozdravy můžeme číst dále v epištolách a promluvách

světců, učitelů Církve. Ale podobně jako helénistický pozdrav býval zstručněn na úsečné „Ave!“, „Salve!“ („Buď zdrav!“), vstoupil archandělský pozdrav „Raduj se, buď zdráva, Maria!“ do duchovních i pozemských dějin lidstva. Dodnes jej opakují denně miliony věřících při Pozdravení andělském, při modlitbě k Panně Marii, při modlitbě růžence. Ono „Zdravas, Maria“ se stalo zkratkou, symbolem v plném slova smyslu: obsahuje v sobě radost z nabídky vydat se Boží cestou a z jejího přijetí, jež současně modlitba již konstatuje; předznamenává radost z věčnosti, která se v nazaretském okamžiku dotkla srdce a celého pozemského života Panny Marie a jejího stavu těla a duše po zesnutí. Maria Panna a náš pozdrav jí, který se ztotožňuje s archandělovým, nás uvádí do duchovního světa; stává se výzvou, abychom v tomto světě již nyní přebývali a „z něj“ zdravili ostatní: vyprošovali a předávali především svým pozdravem sílu a světlo Ducha Svatého, jenž Matku Boží naplnil.

Je pravda, že později se tento stručný a mocný pozdrav „institucionalizoval“ do katolického pozdravu „Pochválen buď Ježíš Kristus!“ nebo „Chvála Kristu!“, jeho stručnější podoby přejaté i na podnět P. Jana Evangelisty Urbana spíše z evangelického prostředí.

V ostrém kontrastu stojí k požehnání, které přináší takový křesťanský pozdrav, slova, která v tomto smyslu nic neznamenají, a přece převažují často i mezi křesťany: slovo „ahoj“, již uměle vykládané jako pozdrav „Ad honorem Jesu“, patřilo patrně námořníkům vplouvajícím do přístavu a volajícím po navigačním a vposledku případně záchraném člunu. Tady by byl namísto výklad, který by ve stylu svatého Pavla dokázal vystihnout křesťanskou hloubku a potřebnou novou orientaci scestné gnostické nauky. -

Námořníci, lidé tohoto světa, jež by v tomto případě představovala ona velká zaoceánská loď, volají po člunu, bárce Petrově, po Církvi, jež je bezpečně uvede do přístavu - věčného blaženého života s Ježíšem Kristem.

Ovšem daleko lepší než vycházet z prázdnoty lidského života a snažit se ji odhalovat a vykládat v křesťanském smyslu, je přijmout plnost, tak jak nám ji ukazují ti, kdo svým pozdravem bližních oslovují Boha a člověka slovy, která vyjadřují jejich současný vztah lásky k Bohu a bližnímu. Kdo poznává moc Ducha Svatého, bude ji rád v pozdravu vyprošovat druhým. Kdo byl zasažen Božím milosrdenstvím a dobrotou a prožívá pokoj, může vyprošovat druhým františkánské „Pokoj a dobro“, kdo poznal sílu Božího požehnání, rád řekne: „Pán Ježíš vám žehnej“, kdo poznal jednotu srdcí Pána Ježíše a Panny Marie, spojení, které se dotklo jeho srdce, a tak se sjednotil s nimi, dokáže říci i teologicky výjimečný pozdrav: „Chvála Kristu a Marii.“ Kdo poznal blízkost přátelství Ježíšova, řekne bez jakékoli vnějškové nápodoby: „Pán s tebou!“

Ve známé katolické humoresce od Bruce Marshalla *Plná slávy* čteme kritickou poznámku jednoho z kněží na nesmyslné a prázdné pozdravy tehdejší meziválečné mládežnické generace, které nic neznamenají a které si v určité formě nihilismu pozdravů přímo libují: zmiňuje tuším téměř až morbidní pozdrav „Tě pic!“ . Jeho odesílatel dokazuje prázdnotu, bezcíllost a neutešenost vlastního života, patrně i nešťastné hledání lásky Boží.

Naprostým protějškem takového člověka je křesťan, který se loučí se svým bližním slovy plnými vyznavačské víry a zároveň klidného vědomí, že se může s dotčným vidět na této zemi naposled, a vyprošuje jemu i sobě, aby se mohli jednou společně uvítat u Ježíše v nebi, v Církvi vítězné, kde pozemské pozdravy světců vystřídala radost z trvalého zdraví vykoupené a spasené duše.

P. Oldřich

Od playboye k „Božímu chlápku“

Eduardo Verastegui, mladý latinskoamerický zpěvák, model, playboy a herec, byl na nejlepší cestě k úspěchu. Jako známý z romantických telenovel ve své rodné zemi, v Mexiku, dostal se do Hollywoodu, města snů, kde jeho kariéra začala prudce stoupat.

Krásu mu pomáhala uplatnit jeho skvělý zjev – jeho snímky se ocitaly na prvních stranách časopisů na celém světě a vzbuzovaly touhu u tisíců mladých žen. Role v hollywoodských filmech a seriálech (Eduardo nejčastěji hrával pohledné milence nebo postavy ze špatné společnosti – bandity, kriminálníky, zloděje, sukničkáře) mu přinášely davy dalších ctitelů na celém světě. Měl všechno – peníze, slávu, ženy, vlastní skupinu dvaceti lidí v Hollywoodu, která pracovala na tvorbě jeho úspěchu. Přes den těžce pracoval, po nocích vedl hýřivý život hvězdy (večírky, alkohol, sex). Dosáhl všeho, o čem mohl jenom snít, ale – jaký div – necítil se šťastný. Místo pocitu spokojenosti ho naplňovala prázdnota, místo radosti neklid.

Eduardovi rodiče, zbožní mexičtí katolíci, viděli, že jejich synovi hrozí záhuba duše i těla. Matka se obávala nejhroššího – její milovaný syn, který vede tak výstřední způsob života, se může dostat do vězení, může přijít k těžkému úrazu, tragicky zahynout, a co horšího, může ztratit život věčný a propadnout záhubě navěky. Snažila se ho varovat, prosila, aby žil jako křesťan, ale on na její prosby nic nedal. Matka byla neústupná. Jestliže její slova nebyla k ničemu, dobrý výsledek mohly přinést už jedině její vroucí modlitby k Matce Boží z Guadalupe. Dnem i nocí se modlila za svého syna.

Dnešní muž dbá na svůj vzhled daleko víc než jeho otec nebo dědeček. Nejvýznamnější média vytvářejí trend, který mu vnucuje určité chování. Dnešní „chlápek“ (to prý zní lépe než muž) má být nejenom pohledný, šarmantní, sportovního typu, ale také smyslný, tvrdas a bez zábran. Jeho cílem je ženám imponovat, dobývat jejich srdce i těla a dělat kariéru, mít štěstí – vždyť sláva, úspěch a peníze jsou dnes módními bůžky. Zmíněný superman, když se mu podaří své sny realizovat, je považován za šťastlivce, kterému se v životě zadařilo.

Eduardo neuměl anglicky natolik dobře, aby mohl vystupovat v dílech americké produkce. Zaměstnal tedy učitelku, aby mu pomohla zdokonalit se v cizím jazyku. Při hodinách výuky v rámci konverzace rozmlouvali o různých tématech. Ta žena byla křesťanka a kladla svému žákovi těžké otázky. Jejich obtížnost nespočívala ani tak v užívaných gramatických a jazykových konstrukcích, ale spíše v obsahu samém. „Kým je pro tebe Bůh?“ ptala se vlídně, ale rozhodně. „Jaké je poslání, které vyplývá z tvých filmových rolí a z filmů, ve kterých vystupuješ?“ Vyučovací hodiny, nebo spíš rozmluvy, trvaly několik měsíců. Žák byl příliš pyšný, než aby se pouštěl do delších disputací. Po nějakém čase však pochopil, že mu ta žena hovoří o věcech skutečně rozhodujících. Jednoho dne se učitelka zeptala svého žáka: „Věříš v Boha?“ – „Ano,“ odpověděl bez zaváhání.

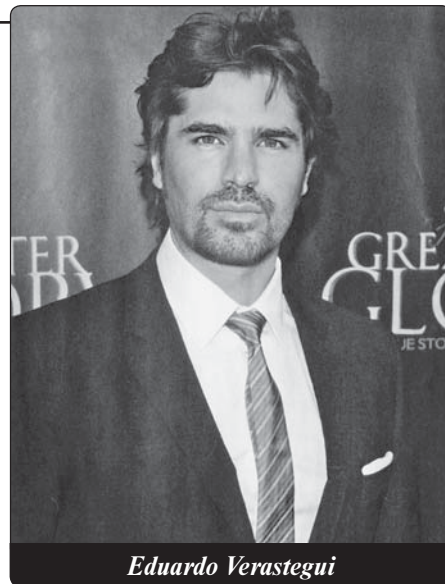
„A miluješ ho?“ neustupovala. – „Ano.“

„Jestlipak se ve svém životě řídíš desaterem přikázání? Uznáváš, že tvoje tělo je svatyní Ducha Svátého?“ – „Ano.“

„Když tedy věříš tomu, co jsi řekl, proč Boha urážíš? Proč přestupuješ přikázání a znesvěcuješ svatyni své duše? Bohu tak pliváš do tváře!“ řekla a v tichosti odešla. Její slova zasáhla pyšného žáka. Eduardo v jediné chvíli pochopil celou tu nesmyslnost svého dosavadního života. Padl

Eduardo v jediné chvíli pochopil celou nesmyslnost svého dosavadního života. Padl na kolena, a i když věřil, že chlapi nepláčou, slzy mu tekly proudem.

Eduardo Verastegui

na kolena, a i když věřil, že chlapi nepláčou, slzy mu tekly proudem. Uvědomil si, že talent, který mu daroval Bůh, užíval pouze k vlastní slávě, a co je ještě horší, že demoralizoval druhé. Při dalším setkání učitelka angličtiny Eduardovi řekla, že všechny jeho hříchy a všechny hříchy celého světa od počátku světa až do současnosti jsou jako kapka vody v oceánu Božího milosrdenství. Když jich budeme litovat a vyznáme je Kristu ve svátosti pokání, tehdy zažijeme zázrak odpuštění všech hříchů, prožijeme radosti duchovního narození a zmrtvýchvstání.

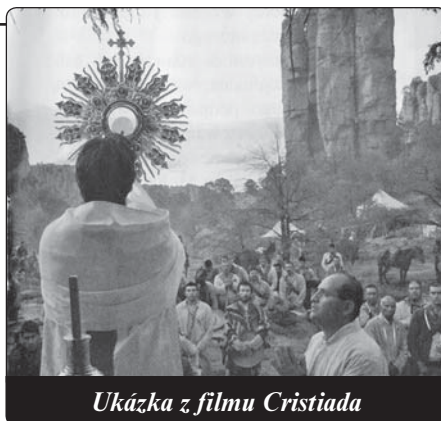
Od té chvíle se Bůh pro Eduarda stal nejenom Spasitelem, Přitelem, Otcem i Stvořitelem, ale také jeho Manažerem a Šéfem. Herec Kristu slíbil, že už nikdy víc nepoužije svého talentu způsobem, který ho uráží. Potom už nebylo jeho posláním být hercem, ale křesťanem, který zná Ježíše, miluje ho a slouží mu. Být věrným Bohu bylo větším úspěchem než je úspěch chápaný lidským způsobem. Herec si také uvědomil, že lidské touhy mohou být největším nepřítelem, pokud se neshodují s Boží vůlí.

Po svém obrácení Verastegui uvažoval o tom, kde je jeho místo. Poté, co přečetl jednu inspirující křesťanskou knížku, byl připraven Hollywood opustit, aby mohl Bohu lépe sloužit. Prodal celý svůj majetek a chtěl se vydat na dva roky do misií v amazonské džungli v Brazílii. Tímto způsobem hledal svoji duchovní poušť, kde by mohl růst. Jeho přítel kněz ho od toho kroku definitivně odradil, když mu vysvětlil, že „největší džungli je Hollywood“. „Bůh tě neposlal na toto místo a neotevřel ti tady oči proto, abys od tud utíkal,“ objasnil mu kněz.

Když se Eduardovi producenti a manažeři dozvěděli, že ho přestaly zajímat projekty, na nichž do té doby pracoval, mysleli si, že se zbláznil. Herec, jehož angličtina stále nebyla ideální, nedokázal zcela jasně vyjádřit, co se tehdy odehrávalo v jeho nitru. Role banditů a pochybných hrdinů ho znechucovaly. Toužil hrát hrdinské a opravdové muže, kteří by byli pro druhé dobrým vzorem. Nikdo mu ale takové role, o jaké prosil, nenabízel... Cítil se osamocený, poněvadž žádný z jeho dosavadních přátel a spolupracovníků nesdílel jeho hodnoty. Pochopil, že jako herec neměl žádný vliv na výběr rolí, které se mu nabízely; proto, aby to mohl změnit, se rozhodl stát se producentem.

Jednoho dne potkal na parkovišti u kostela, do kterého chodil, Lia Severina, zaměstnanku z Century Fox, který sdílel jeho filmové vize. Spolu s mexickým producentem Alejandrem Monteverdem založila tato trojice malý producentův spolek, který nazvali *Metanoia* (řecky *obrácení*). Neměli ani oficiální úřad, pracovali v salóne Eduardova domu. Avšak po čtyřech letech práce firma zbankrotovala. Eduardovi chyběly peníze na zaplacení nájmu. Právě tehdy přišla lukrativní filmová nabídka, která by Eduardovi umožnila vydělat slušné peníze, ovšem zároveň byl po něm vyžadován duchovní kompromis, s nímž nemohl souhlasit. I když mu tak velice chyběly životní prostředky, kontrakt odmítl... O několik dní později potkal investora Seana Wolfingtona, jemuž přednesl plán svého filmu *Bella*. Film měl režiséra, hlavního herce a hotový scénář. Chyběly už jenom (!) tři milióny dolarů na realizaci záměru. A hle, stal se zázrak. Sean, kterému Eduardova producentská skupina představila svůj filmový záměr, se rozhodl investovat do skupiny tří šilných přátel, která zatím ještě nic nevyprodukovala.

Rozhodnutí investora se jevilo jako zcela nerozumné, vnitřní hlas Duchu Svatého mu však napovídal, že se má v tomto díle angažovat. Skontaktoval se tedy kvůli této záležitosti s producentem *Pašiji* Stevem McEveetym, který však projevoval značné obavy – Eduardova skupina ještě totiž za sebou neměla žádnou hotovou práci. Ale i přesto šel Wolfington za vnitřním hlasem srdce. Poprosil producenta *Pašiji* o směrnice pro tvůrčí skupinu. Práce při natáčení probíhaly bez pro-

Ukázka z filmu *Cristiada*

blémů. McEveety uviděl první pracovní verzi, po níž změnil svůj názor. Film ho natolik zaujal, že se zapojil i do jeho uvedení a distribuce.

Film *Bella* je záznam jednoho dne života mladé ženy, Niny, která je propuštěna z práce právě v ten den, kdy se dozvídá, že je těhotná. Uvažovala o potratu, ale díky pomoci Josého, bratra jejího šéfa, se žena rozhoduje, že dítě porodí. José (a tuto roli hraje Eduardo) v tom, že ji podporuje, nachází jakoby odčinění své bolestné minulosti – kdysi zavinil havárii a smrt malého děvčátka. Na filmovém festivalu v Torontu získal film hlavní cenu.

Eduardo účinkoval také v krátkometrážním filmu *Motýlí cirkus*, jehož scénář byl napsán tak, aby v něm mohl vystoupit Nick Vujicic, současný kazatel působící na milióny lidí na celém světě, který se narodil bez rukou a nohou.

Eduardova skupina má plány na další film s názvem *Little Boy*. Herec a producent zároveň natočil i dokumentární film o Matce Boží z Guadalupe. Poslední velké produkované dílo s Eduardem, které se uvádí v kinech i na DVD, je film *Cristiada* – uchvacující příběh mexických mučedníků z dob hrůzného pronásledování katolické církve ve dvacátých letech 20. století.

Pro hollywoodského herce je zvláště blízkým tématem záchrana nenarozených dětí. Když se připravoval na roli Josého ve filmu *Bella*, vypravil se do potratové klini-

Eduardo Verastegui
při prezentaci filmu *Cristiada*

ky, kde potkal ženy rozhodnuté jít na potrat. Jedna dvojice mexických imigrantů v něm poznala slavného herce a zabrala se s ním do dlouhého rozhovoru. Eduardo manžele přesvědčil, aby se rozhodli dítě přijmout. Za několik měsíců držel na rukou maličkého novorozeného Eduarda a řekl: „Chlapeček je pěkný. Díky Boží milosti mi bylo dáno ho zachránit.“ Když se díval do očí děťátka, spatřil v nich radost, která vyplývala z vítězství života nad smrtí.

Eduarda zvou do mnoha zemí světa, aby tam vystupoval v různých organizacích podporujících život. Promlouvá k politikům i členům parlamentů. Účastní se pochodů Pro život. Setkává se s mladými. Nezřídka stává před potratovými klinikami, kde hovoří s mladými ženami, které tam přicházejí na potrat. Nabízí jim materiální pomoc, pomáhá jim najít práci nebo je posílá do příslušných institucí (např. zajišťujících adopce). V roce 2011 Eduardo otevřel moderní pro-life kliniku v Los Angeles, kterou sponzoroval. Nese název *Guadalupské centrum*. Místo, kde se nachází tento nejnovější ostrůvek života, je velice zvláštní. Ve vzdálenosti jedné míle od něj se nachází asi deset potratových klinik. Díky Eduardově angažovanosti v oblasti pro-life byly od potratu uchráněny tisíce dětí.

„Jsem velmi slabým člověkem a musím každodenně padat na kolena v modlitbě, protože jediná věc, kterou zvládám dokonale, je hřích. Cokoli udělám dobrého, pochází pouze z milosti Boží,“ říká o sobě muž s růžencem v rukou, který v dnešním světě zbaveném dobrých vzorů může představovat skutečný idol.

Písmo svaté říká: „Jako že jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ. Odvráťte se, odvráťte se od svých zlých cest!“ (Ez 33,11) Eduardo Verastegui uslyšel Boží volání, opustil špatné cesty, a stal se tak vzorem hodným následování. Skutečné mužství totiž nespočívá v tom, toužit po bludných rozkoších tohoto světa, plných smrtelného jedu hříchu. Skutečný muž dokáže postřehnout nebezpečí, odtrhnout se od hříchu a zvolit si cestu svatosti, která dává blahoslavenství, jak je psáno: „Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy přikryty. Blaze tomu, jemuž Hospodin nepočítá hřích.“ (Řím 4,7)

Z *Milujcie si!* 3/2013 přeložila -vv-

Ty sám jsi problémem

Myšlenky k sebepoznávání

Mohu se domnívat, že skoro každý má potíže s některými lidmi, ať je to na pracovišti nebo doma. Je to možná tvůj zaměstnavatel – nebo některý z tvých zaměstnanců, tvůj domácí – nebo tvůj nájemník. Možná je to přibuzenstvo tvého partnera – nebo tvoje vlastní, tvoji rodiče, tvoje děti, třeba i tvoje žena nebo tvůj muž..., kdekdo ti právě teď ztěžuje život více, než by bylo třeba. Přitom je dobře takové konflikty neprojednávat s lidmi zvnějšku, především tehdy, když máme problémy se svými blízkými. Ale někdy se to stává. Nějaký známý se nás zeptá, proč jsme takoví stísnění – a bezděky ho uděláme svým důvěrníkem.

Pravděpodobně teď náš známý namítne: „Ale proč to jednoduše neřekneš? Proč nejdeš ke svému muži (nebo ke své ženě, svému otci, své dceři, svému šéfovi, svému podnájemníkovi...) a jednoduše si to s nimi důkladně nevyříkáš? Většina lidí je přece rozumných. Musí se jim jenom věci srozumitelně vysvětlit. To je všechno. Můžeš jim jistě všechno vysvětlit, jenom když přitom zůstaneš klidný, věcný a přátelský.“

Možná navenek svému příteli přisvědčujeme. V tichu si ale rezignovaně myslíme: „On nezná toho XY vůbec! Já ho znám! Ví, jak je úplně beznadějně přivést toho XY k prozření.“ Snad jsme se pokusili nesčetněkrát, ale bez úspěchu, až do omrzení. Nebo jsme se o to nikdy nepokusili, protože jsme byli od začátku přesvědčeni, že to nebude nic platné. Víme dopředu, co by se stalo, kdybychom se pokusili si to někdy s XY důkladně

vyříkat. Buďto by nastala scéna, nebo by XY jakoby spadl z mraků a řekl: „Nerozumím vůbec, o čem mluvíš!“ Nebo – a to by bylo to nejhorší: XY by všechno přijal a slíbil, že od nynějška bude všechno jinak..., a potom, o den později, by bylo všechno stejné jako předtím. Ano, ty

C. S. Lewis

to už víš: XY má osudný charakterový rys, na němž musí ztroskotat každý pokus o rozhovor s ním. Znáš ho už dlouho. Tu a tam se tvé plány v tomto bodě zhroutily: kvůli chorobné žárlivosti XY nebo kvůli jeho nepolepšitelné lenosti nebo díky jeho přecitlivělosti. Kvůli jeho nepořádnosti či jeho panovačnosti. Díky jeho nevypočitatelné povaze nebo chronicky špatné náladě...

Až do určitého věku jsi snad doufal, že nějaká vnější událost, šťastná okolnost, by mohla vyřešit tvůj problém – zlepšení tvého zdraví, zvýšení příjmu, konec rece-

se. Ale tyto iluze jsi pohřbil. Hospodářská krize je pryč. Ale XY zůstal stále tím XY a nad tebou se začíná stmívat, že to tak zůstane, i když se splní ostatní naděje. Mohl by ses stát třeba milionářem – ale tvůj muž by byl stále stejným starým tyranem nebo tvoje žena by zůstala štouřalkou nebo tvůj syn pijanem nebo bys musel snášet soužití s tchyní.

Je už velkým krokem vpřed, když si to uvědomíš. Tak je to teď: I kdyby se ti jinak v každém ohledu vedlo dobře, bylo by tvoje štěstí závislé ještě na tom, s jakými lidmi musíš žít pohromadě – a to nemůžeš změnit. K této skutečnosti se musíš postavit. A víš proč? Protože tímto způsobem dostáváš tiché tušení, jaké to musí být pro Boha. Vždyť skutečně (v určitém smyslu) přesně takové jsou Boží obtíže s námi: On vymyslel lidem bohatý, krásný svět jako životní prostředí. Dal jim rozum, aby věci stvořené mohli využívat, aby s nimi zacházeli zodpovědně. Láskyplně to tak zařídil, aby všechno, co potřebují pro svoji existenci (jídlo, pití, spánek, klid, pohyb), jim přineslo radost a spokojenost. A přesto vidí Bůh, že všechny jeho plány ničí – tak jako se ničí naše malé plány – zvraceností a nepochopitelnou svévolí lidí. Všechny tyto věci, kterými je chtěl učinit šťastnými, se obracejí v podněty ke svárům a žárlivosti, v neomezenost, touhu po majetku a nesmyslné zvracenosti všeho druhu.

Můžeš namítnout, že je to pro Boha úplně jiné. Kdyby jenom chtěl, mohl by charakter člověka změnit – a právě to my nemůžeme. Ale tak jiné, jak si lehkomyšlně myslíme, to není. Bůh si předsevzal neměnit nikdy násilím charakter člověka. On chce a může ho změnit – ale jen když to člověk dovolí.

Tak postavil skutečně hranice svoji všemohoucnosti. Někdy se ptáme, proč to tak učinil, nebo si dokonce přejeme, aby to nedělal. Ale zřejmě smýšlí Bůh o tom jinak. Raději chce vzít na sebe riziko, že svěřil svůj svět svobodným bytostem, aby naplnily své lidství, než aby konaly jako stroje, které stejně jinak konat nemohou. Představme si, že by Bůh osídlil svůj svět zcela dálkově řízenými roboty! Při pouhém pomyšlení na to se nám musí vyjasnit něco z jeho moudrosti.

Z VISION 2000 – 3/2013
přeložil -mp-

Vyšel čínský překlad *Youcat*

Vydání katechismu pro mladé *Youcat* bylo přeloženo do čínštiny. Vydání je určeno zejména mladým katolíkům v Hongkongu, Macau a na Tchaj-wanu. Během letošního setkání mládeže v Rio de Janeiro bylo rozdáno 1,5 mili-

onu výtisků *Youcat*. Toto množství bylo možné zajistit díky podpoře emeritního papeže Benedikta XVI. a finanční pomoci nadace *Kirche in Not*.

Podle zahraničních agentur

Věnovat dětem pozornost

O nutnosti podporovat děti podle jejich vývoje

Každé dítě je každý den nové, jiné. Rozvíjí se, stává se krok za krokem jinou bytostí! Není však samozřejmé, abychom my jako vychovatelé považovali řízení a doprovázení tohoto dění za nanejvýš cenný, obšťastňující, naplňující úkol.

To vychází z toho, že mnozí lidé se odchýlili od pravdy, že Kristus nám dává příkaz, jímž posazuje dítě do našeho středu. To znamená, abychom brali láskyplnou péči o dítě jako věc hlavní pozornosti! Teprve s takovým zaměřením bude všechno správně, jediné tehdy můžeme doufat v úspěch. Ale potřebujeme k tomu také vědomosti. Jak mnoho se tím zvýší radost z výchovy!

Tělesný a duševní vývoj našich dětí se totiž děje ve fázích, v „časových oknech“, tak to nazývá nový výzkum mozku. A tak je závislý zdravý růst, zvláště během utváření mozku, na poznaném včasném působení okolí na odpovídající stupeň zralosti dítěte.

To znamená, že určité kroky v učení se mají provádět v určitý čas, aby v mozku vznikl vyrovnaný poměr spojení mezi neurony. To mohou dnes badatelé vyčíst z odpovídající intenzity různých mozkových aktivit. Tak např. „časové okno“ pro učení chození se otevírá na konci prvního roku života. Končí, když se dítě postaví na obě nohy.

To musí vychovatelé vědět a podporovat malou pomocí, když to na dítěti pozorují, když tedy dítě začne dělat pokusy, aby se postavilo.

Ovšem existuje přitom lecke příliš brzy nebo příliš pozdě. Příliš brzy by bylo tehdy, kdybychom cvičili půlročního kojence v chůzi (pak dostane dítě nohy do O a ztrátu své pohybové připravenosti). Nebo se to děje příliš pozdě, když např. děti v této fázi musí dlouho ležet bez pohybu z důvodu nemoci. Také toto snižuje připravenost k impulsům a vyžaduje terapeutickou pomoc, aby se naučilo běhat, nahradit odpovídající fází, která byla promeškána.

Tento příklad má ukázat, že mohou být vyvolány jak příliš časně podněty zven-

čí, tedy takové, kdy rozvojový proces ještě není „v běhu“, tak i pozdní překážky ve vývoji – a to v každé vývojové fázi podle stejného vzoru.

Protože ale dítě v naší společnosti není už ve středu zájmu, jak by zasluhovalo a jak je potřebné, nevidí se již nutnost křesťanského stanoviska k zachování jeho nezranitelnosti – naše společnost upadá stále více do nebezpečí, že se bude s dítětem zacházet jako s figurkou na šachovnici. Tím ovšem může vzniknout duševní omezení, takže může následovat duševní opoždění, v nehorším případě dokonce zastavení vývoje.

Zvláště závažný rizikový potenciál vzniká např. v mohutně prosazovaném trendu dát malé děti co nejdříve do kolektivní péče, do cizích rukou. Protože až do třetího roku je otevřeno „časové okno“ pro učení ve vazbě na jednu osobu, která je ošetřuje ve dne v noci, se zvláštní intenzitou v prvních 18 měsících, skrze to nejvíce přirozenější na světě: vazbu dítěte s jeho tělesnou matkou.

Toto přesvědčení je vědecky dokázáno, ale většině rodičů je neznámé. A tak se dají snadno unést hlasitým křikem trendu, který vládne ve společnosti. A tak sázejí necitlivě a ignorantsky na časnou péči cizích osob o své děti – což je závažná

Frederick Warren Freer (1849–1908):
Matka s dítětem

chyba, která nám přinesla už tisíce a statisíce duševně a také maniakálně nemocných lidí. Největší počet je mezi dětmi z jeslí z bývalé NDR.

Toto se musí označit jako svádění, když se velebí jeslová péče jako deviza, že děti tím dosáhnou lepšího vzdělání. Není to nic jiného než povážlivé vymývání mozků. Vždyť nebrat v úvahu vývojová „časová okna“ – v tomto případě nebezpečné, příliš brzké oddělení od vlastní matky a nucení ke společnosti stejně starých – nedává vzniknout ani lepší schopnosti zespolečenštění, ani lepší schopnosti učení a výkonu!

Optimální předpoklady jsou k tomu daleko více vytvořeny láskyplným ošetřováním matky v rodinném prostředí, zvláště tehdy, když tam existuje rovnoměrnost a klidové zóny. Nejlepší předpoklady pro pozdější duševní zdraví vznikají tedy u dětí, které přijdou na svět do stálého rodinného prostředí, kde si postupně zvykají na svět a seznamují se s ním vědomě hravým chápáním.

Máme pro to mnoho důkazů, nejenom dlouhodobými studiemi v USA, ale také doprovázením mnohých jednotlivých osudů. Pěkný pozitivní příklad je například v pozorování, že častěji nejstarší děti ze zdravých rodin jsou ve škole úspěšné. Při přesnějším prozkoumání pak vychází, že jejich matky – většinou kojily – se o své kojence staraly delší dobu, než tomu bylo u později narozených sourozenců! Je to nezasloužený vklad nejstaršímu v řadě sourozenců! Ale nejenom v této první době života má pro člověka bez instinktů vědění o podmínkách rozvoje člověka největší naléhavost. Každý jednotlivý věk má své zvláštní „časové okno“.

Když je vychovatelům známo, co je ve výbavě duše právě teď na řadě, mohou na dítě působit s vychovatelskou suverenitou.

Ve třetím až pátém roce života např. nastupuje vybavenost pudu sebeprosazování. Je to extrémně egocentrická fáze, v níž životní pud člověku poručí, aby si zabezpečil prostor, nejinak než každá mladá klíčící rostlina se o to pokouší v naší zahradě. Každý zahradník ví, že životní prostor mladé rostlinky musí ohraničit, aby bylo zabráněno divokému bezbřehému bujení. Stejně tak je úkolem vychovatele vymezit nezkušenému dítěti sice dostatečný prostor, ale také hranice. ►

► Přidržen se tímto způsobem „časového okna“ duševního rozvoje, to může dobýt úspěchů. Tak je i časové okno adolescence např. 16–19letých nastaveno na duševní očekávání mladého člověka, aby vyrostl nad okraj talíře svého vlastního ega a vrostl do spoluodpovědnosti za jiné...

Nedobře se projevuje ideologický styl v pedagogice, který byl kdysi po desetiletí vydáván za antiautoritativní výchovu – dnes znovu prosazovaný jako model „soběstačného dítěte“. Způsob všechno dovolující výchovy nejenom v rodině, ale také ve škole nepřináší našim květinám krásné květy. Není zaměřen na starostlivé povšimnutí si stupně zralosti dítěte, a tím také nevede k blahu dítěte, ale nasazuje dítěti nepřiměřený, strnulý koncept. Končí v nevykonné strašné nekázni, kde se stále pokoušejí o toto špatné nasazení. V USA vychovali tímto způsobem stádo zpustlíků a potom po dvou desetiletích se pokoušejí tento princip šířit dále. Mohlo by se myslet: To byl dostatečně velký pokus se zhoubným výsledkem. Ale takový názor nezavládl ani v nejmenším: Teď se ve školské politice obnovuje pokus přenechat žákům, aby si sami vy-

tvorili učební kroky. Ale to neodpovídá duchovním požadavkům lidí. Jsme vybaveni silným napodobovacím pudem na půdě hierarchické učební struktury. Řídíme se prakticky automaticky podle předloh, podle lidí, kteří dělají před námi, kteří mají vyšší vývojový status přejímaných hodnot, u učitelů, kteří mají také speciálně vyšší status vzdělání... Tímto způsobem se učí dítě! Proto je nutné po škole především vést. Zmíněnou ideologickou výchovnou formou, která je „antipedagogikou“ a která je teď v módě, to nemůže být splněno.

Chtěla bych se dotknout ještě další oblasti, z níž je vidět, jak málo jsou dnes naše děti ve společenské oblasti tak vedeny, jak naším Bohem Vychovatelem je jako zodpovědné konání zapsáno v pamětní knize: V určité době rychle prosazovaná tendence k přebírání dětí státem. Tak brzo, jak je jen možné, je odebrat z rodiny – a to na podkladě destruktivní rovnostářské ideologie. Proto se snaží naše ateistická závistivá společnost zavést stále více povinnost kolektivní výchovy! Proto je přede dveřmi v europrostoru povinnost dětských školek od tří let. Povinná

předškola od pěti se diskutuje. Jednotné velkoškoly s masami dětí a masami učitelů, kteří se vzájemně vůbec neznají, se závazným celodenním vyučováním se v současnosti prosazují v Německu.

V evropských státech jsou naše děti vystaveny strašnému parnímu válci. V některých zemích se na to reaguje katolickými nebo evangelikálními soukromými školami, v jiných, třeba i v Rakousku, odpovídají kompetentní rodiče také „domácími školami“ – v Německu zakázanými – s prokazatelně velmi dobrým úspěchem. Vždyť ztráty sil, kterým jsou naše děti vystaveny v mnoha státních školách (také dalekým docházením nebo dojížděním autobusem kvůli jejich centralizaci), jsou značné.

Co mohou uvědoměti křesťanští rodiče dělat proti tomuto nešvaru? V laskavé pozornosti a v doprovázení dětí v každodenně prožívaném křesťanství může být velmi úspěšná zbraň. Informovanost a správný postoj jsou dalšími rozhodujícími předpoklady k výchovnému úspěchu.

Z VISION 2000 - 4/2013
přeložil -mp

Vznikla italská odnož hnutí Manif

Francouzská asociace *Manif pour tous*, čili Manifestace pro všechny, která vznikla v rámci protestů proti ústavní redefinici manželství, vstupuje do své druhé sezóny. Bude pokračovat v mobilizaci proti trojici jevů – genderové ideologii a asistované reprodukci a pronájmu dělohy pro homosexuální páry. *Manif* se chce zaměřit na to, aby se genderové teorie nestaly součástí školního vyučování, a ustavuje proto „dozorčí“ rodičovské výbory. Dále zamýšlí manifestovat proti tomu, co nazývá „tovární výrobou dětí“. Díky veřejnému nátlaku ji zatím zákon homosexuálním pářům neumožňuje; prezident Holland od ní upustil po prvních hromadných protestech. Od poloviny letošního července však francouzský parlament projednává nový návrh zákona, který by již umělé oplodnění a náhradní mateřství pářům téhož pohlaví zaručil. Tento zákon je nepřípustný, neboť dítě úmyslně zbavuje otce a matky. Navíc hrozí, že podpoří ješ-

tě rozsáhlejší obchodování s lidmi, tvrdí francouzská *Manif*.

Stejnomená odnož tohoto apolitického a nekonfesního sdružení vznikla před několika týdny rovněž v Itálii. Důvodem je projednávání zákona o homofobii, které od 26. července probíhá v italském parlamentu. Za účast ve spolcích, které nesouhlasí s manželstvím osob téhož pohlaví, hrozí trest odnětí svobody ve výši 6 měsíců až 4 let. Italská *Manif pour tous* návrh zákona označuje výstižně – náhubek.

„Mluvíme o zákonu, který zacpává ústa, kvůli zcela prostému motivu. Ústavně-právnímu výboru italského senátu byly v současné době předloženy tři návrhy zákona, které otevřeně hovoří o homosexuálním manželství, dva z nich pak výslovně zmiňují adopce. Projednáváný zákon o homofobii tedy odrazuje od jakékoliv formy protestu proti tomuto typu zákonu, neboť by to znamenalo diskriminaci vůči žadatelům zákona,“ vysvětluje člen organizačního výboru italské *Manif* Fa-

bio Buccone. Cílem asociace je o chystaném zákonu informovat – jak prostřednictvím sociálních sítí, tak manifestacemi na náměstích. Postih by totiž čekal také katolíky, kteří by v souladu s *Katechismem katolické církve* tvrdili, že „homosexuální úkony jsou vnitřně nezřízené“ (KKC, 2357).

„Jistě, existuje tu rovněž problém náboženské svobody. Katolíkov, který by se takto vyjádřil, hrozí udání. To platí nejen pro katolickou církev, ale také pro jiná vyznání a náboženství. Italský trestní zákoník v souladu s ústavou přitom již dnes zaručuje úctu vůči homosexuálům a transsexuálům a jejich případnou ochranu. V tomto smyslu podporujeme lidskou důstojnost a různé formy jejího výrazu.“

„Náhubkový zákon“, který by poprvé v dějinách Itálie poslal do vězení například organizátory Dne rodin, bude předložen k hlasování pravděpodobně až po letní poslanecké dovolené. Do té doby plánuje *Manif* další tiché demonstrace a vyzývá k podpisu internetové petice.

www.radiovaticana.cz

Zacházejme pečlivě s těmito vzácnými svěřenými dary

U Matouše (18,2) staví Kristus dítě do středu a říká: „Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevejde do nebeského království.“ A po této výzvě učedníkům k pokoře pokračuje dál: „Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší. A kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá. Kdo však jedno z těchto nepatrných, které ve mě věří, svede ke hříchu, pro toho by bylo lépe, aby mu byl pověšen na krk mlýnský kámen a aby byl potopen hluboko do moře.“

Neměli bychom se z těchto tvrdých slov hluboce zděsit v naší společenské situaci ve vztahu k dítěti? Dítě je nejvyšší hodnotou, říká Pán. Jaká pravda! To odpovídá také mojí praxi při práci s dětmi: Každé dítě, i když ještě nikdy neslyšelo o Kristu, věří v Boha, což se dá poznat z toho, že otevře oči i uši, když mu začneme o něm vyprávět. Věří spontánně, tato květina v naší zahrádce – znamená toho, že je chytrější než my přemoudřelí dospělí. Ono ještě tuší, jaká je pravda pod povrchem, takže by bylo potěšující, kdy-

bychom dosáhli jako dospělí této vnitřní jistoty dítěte.

Proto vyzývá Kristus těmito větami nás dospělé, abychom následovali příkladu dítěte k jednoznačnosti, pevnosti naší víry, stejně tak k vysoké zodpovědnosti za dítě.

Jenom nesmíme jeho víru zasypat, ale máme ji probouzet, opatrovat a rozvíjet. Ano, ten, kdo se nebude k dítěti stavět zodpovědně, nebude ve shodě ani se svým Pánem, říká Kristus přesvědčivě.

Teprve když se zaposloucháme do této hlavní myšlenky, bude zřejmé, proč Kristus tuto hrozivou výzvu stupňuje. Tomu, kdo s dítětem nezachází dobře, ukazuje celou zlou tíži takového konání: Mlýnský kámen slouží Pánu jako metafora, aby podtrhl celou váhu takového hříchu. Také obraz ponoření do hlubin moře podtrhuje onu absolutní zavržitelnost škodlivého jednání s dětmi.

Ano, když přesně nasloucháme, dozvíme se o dalším stupňování varování: Pachateli nepravosti by bylo lépe být ponořen v moři než dostat trest, který může očekávat na soudu od Krista jako soudce.

Christa Meves

Jaká strašná, ale oprávněně tvrdá hrozba! Náš Pán ochraňuje dítě ve vší jeho bezmocnosti přímo mocnou hradbou proti zlým útokům.

Takové jasné stanovisko slouží v první řadě jako obrana proti našemu přehnanému hodnocení nás jako vychovatelů, zvláště nás rodičů: „Kevin – náš první plod – se narodil“, četla jsem nedávno v jedné novinách. Ale Kevin není majetkem svých rodičů, je darem od Boha, z jeho ruky, v celé své jedinečnosti jím stvořený!

Ve světle těchto slov Kristových si máme ujasnit, jak máme k výchově dítěte přistupovat. Sebepečování vede k domýšlivosti. Domýšlivost může vést k přehmatům. Se svěřeným darem se má pečlivě zacházet. Pro nás rodiče bude dobré, když si to každé ráno znovu připomeneme. Pohled do zářících očí zdravého dítěte nám dává tušit, že člověk je stvořen k obrazu Božimu.

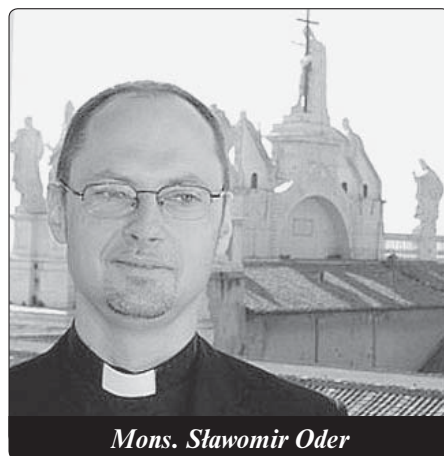
Z VISION 2000 – 4/2013 přeložil -mp-

Svatost je Božím dílem

Polský katolický týdeník *Źródło* přinesl rozhovor s postulátorem kanonizačního procesu bl. Jana Pavla II. Mons. Sławomir Oder vypráví o svém setkání s papežem Františkem, které se odehrálo letos 1. května – tedy dva roky po blahorečení polského papeže. V závěru mše svaté, slavené v kapli Domu sv. Marty, Mons. Oder Svatému otci předal relikvii bl. Jana Pavla II. Papež František tento dar přijal s vděčností a úctou, jak dokládá rovněž fotografie na obálce polského týdeníku, na níž Svatý otec líbá relikviář s krví svého předchůdce.

Mons. Oder se podrobněji věnuje dekretu, kterým 5. července papež František uznal druhý zázrak, připisovaný přimluvě Jana Pavla II. „Kongregace pro blahorečení a svatořečení obdržela desítky, možná stovky zpráv o údajných zázracích,“ vysvětluje hlavní postulátor procesu

a dodává: „Při výběru je však nutné umět číst znamení. Případ paní Floribeth Mora Diazové mne zasáhl – nevysvětlitelné uzdravení nastalo přímo v den beatifikace Jana Pavla II. Správnost volby potvrdily také obtíže, s jakými jsme vyléčenou osobu dohledávali. Svědectví paní Flori-

Mons. Sławomir Oder

beth, které dorazilo na naše webové stránky, bylo totiž prakticky anonymní.“ Volbu hlavního postulátora kanonizačního procesu bl. Jana Pavla II. pak potvrdilo lékařské posouzení a samotný postoj uzdravené paní: „Je to velmi vyrovnaná a zbožná žena. Až do své svědecké výpovědi zůstávala v ústraní. Také na tiskové konferenci, která 5. července proběhla v její domovské diecézi San José v Kostarice, paní Floribeth sama sobě nepřikládala žádnou důležitost. Jak uvedla, podstatné je to, co chtěl Bůh ukázat jejím prostřednictvím.“ Mons. Oder nicméně přiznává, že završení osmiletého procesu mu z lidského hlediska přináší nemalé uspokojení. Z duchovního pohledu pak byla dlouhodobá práce trvalým obohacením: „Svatost je Božím dílem. Zkoumat zázrak není nic jiného než kráčet v Božích stopách,“ uzavírá Mons. Sławomir Oder pro polský katolický týdeník *Źródło*.

Podle www.radiovaticana.cz

Bůh je větší než naše srdce

Pastýřský list z roku 1992

Milovaní, bratři a sestry v Kristu! Slovy modlitby Otče náš „jako v nebi, tak i na zemi“ se hlásíme k naší životní normě: co platí v nebi, má platit i pro nás na zemi. Tedy: V evangeliu čteme, že v nebi je víc radosti nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Zde náš životní princip „jako v nebi, tak i na zemi“ zřejmě už neplatí. Jak jinak vysvětlit, že svátost, která v nebi působí tolik radosti, vyvolává na zemi tolik výhrad? Snad to souvisí i s tím, že si raději necháme s uznáním poklepat na rameno, nebo to příležitostně i sami uděláme, než abychom se ve svátosti smíření pokorně bili v prsa a vyznali: „Odejdi ode mne, Pane, jsem hříšný člověk.“ (Lk 5,8) Osobně mohu zcela upřímně říct: Během let se mi zmenšil tlukot srdce před kázáním, ale ne při zpovědi. Svátost pokání nám jde proti srsti. Zasaňuje nás v naší pýšle!

Člověk je sám sobě příliš malou mírou

„Bůh je větší než naše srdce,“ říká První list Janův (3,20). Žádný člověk by se nedostal sám přes sebe, kdyby nad sebou neměl milosrdného Boha. Přitom dělá přirozeně i tu zkušenost, že se nechce přizpůsobit Boží míře, takže neodpovídá Božím očekáváním. Protože je mu toto pochybené jednání nesnesitelné, ohýbá se člověk zpět, sám k sobě. Takový člověk mluví o tom, že je sám svým pánem, že existuje sám pro sebe, a sám si rozhoduje o tom, co je dobré a co špatné. Je přesvědčen, že nepotřebuje odpuštění. Bůh však má o nás tak vysoké mínění, že nám skrze svého Syna říká: „Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec v nebesích!“ (Mt 5,48) My lidé naproti tomu máme o sobě tak maličké mínění, že se spokojujeme sami sebou.

Současná bida křesťanství tkví v tom, že už nevíme, co si počít se svátostí smíření. To, v čem bychom mohli být vinni, nesmí už vůbec existovat – podle hesla: „Nesmí být, co nemá být!“ Protože nechci být hříšníkem, nesmí pro mne existovat hřích. Vždyť člověk by konec konců chtěl být svým vlastním pánem a Bohem! Tak

z jedné strany prožívá pocit bezhříšnosti, ale z druhé strany vše protibožské a protilidské dále bouří a hlodá v jeho podvědomí a nakonec ho činí nemocným. Snad je to příkaz hodiny, opět vědět, že jsme hříšníci, a prosit o osobní odpuštění?

Už Starý zákon věděl o této skutečnosti, když říká: „Kdo zatajuje své viny, nenalézá štěstí; kdo je vyznává a vyhýbá se jim, nalézá milosrdenství.“ (Př 28,13) Nebo: „Dokud jsem zamlčoval svou vinu, byly mé údy malátné, celý den jsem musel sténat.“ (srov. Ž 32,3)

„Kdo zatajuje své viny, nenalézá štěstí; kdo je vyznává a vyhýbá se jim, nalézá milosrdenství.“ (Př 28,13)

„Dokud jsem zamlčoval svou vinu, byly mé údy malátné, celý den jsem musel sténat.“ (srov. Ž 32,3)

Milovaní, říkám totéž ještě jednou s pomocí přirovnání: Bůh je všudypřítomný, a přesto Kristus, Boží Syn, se činí ve mši svaté hmatatelným a k tomu zdůrazňuje: „To konejte na mou památku!“ Přirozeně, že jsou různé formy pokání, ale Kristus nám činí své odpuštění hříchů zkusitelným skrze lítost, vyznání, rozhřešení a pevnou vůli ke zlepšení života ve svátosti pokání, ve svátosti smíření. Jak je pro něho tato svátost důležitá, vidíme v tom, že nám svatou zpověď daroval v den Velikonoce, takřka se zkrvavenými rukama a zkrvaveným srdcem.

Pokání jako osvobození k Boží velikosti

První člověk se po hříchu schovává před Bohem, Bůh ho hledá a Bůh ho volá z jeho skrýše do své blízkosti: „Adame, kde jsi?“ (Gn 3,9)

To je vlastně postup v osobní zpovědi. Bůh nás hledá a volá v naší ztracenosti, abychom se vzdali své skrýše a opevnění, abychom mu sami poskytli přístup do našeho bytí.

Svátosti nejsou nějak uměle naroubovány na náš přirozený život, nýbrž odpo-

vidají úplně našemu přirozenému životu, naplňují a dovršují ho. Mnozí lidé se dnes dusí sami v sobě. Proto také nemohou než mluvit o sobě, myslet sami na sebe a spoléhat sami na sebe. Největším dobrodiním pro ně by bylo, kdyby se mohli nechráněně vypovídat. Výpověď je Kristem zvolená vnější podoba svátosti pokání. Ve zpovědi je kněz zavázán mlčením, naslouchat nám; a člověk má možnost po důkladném prozkoumání sama sebe se vypovídat. Protože každý člověk má svou vlastní cestu k Bohu, jde to také jenom v osobní zpovědi. To je zřetelně vidět v Novém zákoně. Tam Pán jde za jedinou ztracenou ovci a nechává ostatních devadesát devět. Žena v evangeliu prohledá celý dům, aby hledala a našla jedinou ztracenou drachmu. Milosrdný otec čeká v trpělivosti na svého ztraceného syna, aby ho sevřel ve svém náručí.

Dějiny církve a světa jsou dějinami lidského srdce

Všechno dobro ve světě, ale také všechno zlo je přítomné především v lidském srdci. V listu sv. Jakuba k tomu čteme: „Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí. Žádostivost pak počne a porodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.“ (1,14–15)

Naopak, kdo ve svátosti usmíření obdržel odpuštění, dává je dál. To je právě znamení, zda jsme se správně zpovídali, když můžeme obdržené odpuštění darovat dál. Tak soukromá zpověď přeměňuje rodinu, skupinu a obec. To je Bohem zvolená cesta k odpuštění a obnově světa. Celé evangelium nám to ukazuje!

Pro řadu křesťanů je pravidelná zpověď dosud samozřejmostí. Zvu však i ostatní, aby opět pravidelně přijímali svátost smíření. Začneme čtvrtletní zpovědi! Čtvrtletí je pořád ještě přehlédnutelná doba, za kterou můžeme skládat Bohu účty. Kromě s tím související duševní hygieny nám bude poskytnut nejvyšší Boží dar, odpuštění, které pak můžeme rozdávat dál v našem životním prostoru, abychom jej obnovili... Nenechme se proto zmást různými otázkami, diskusemi a možná i případnými negativními zkušenostmi se svátostí pokání, nýbrž začneme znovu, a pomáhejme si navzájem!

K tomu ať vám žehná milosrdný Bůh Otec, Syn a Duch Svátý. Amen.

Z archivu redakce

Čtyři zásady o informacích týkajících se sexuality

65. Každé dítě je jedinečná a neopakovatelná osoba a musí být vychováváno **individuálně**. Protože rodiče znají, chápou a milují každé ze svých dětí v jejich neopakovatelnosti, mají nejlepší postavení, aby rozhodli o vhodné chvíli, kdy je čas poskytnout různé informace podle příslušného tělesného a duchovního růstu. Nikdo nesmí brát svědomitým rodičům tuto schopnost rozlišovat.
66. **Proces zrání** každého dítěte jako osoby je **rozdílný**; proto aspekty, které se více týkají jeho intimity, mu mají být sdělovány prostřednictvím osobního rozhovoru. Rodiče v rozhovoru s dítětem, který vychází z lásky a důvěry, sdílejí něco ze svého sebeodevzdání, vydávají svědectví o aspektech citového rozměru sexuality, které jinak nelze předat.
67. Zkušenost ukazuje, že tento rozhovor se lépe rozvíjí, když rodič, který sděluje biologické, citové, mravní a duchovní informace, je téhož pohlaví jako dítě nebo mladý člověk. (...)
68. Součástí jejich výkladů musí být vždy **mravní rozměr**. Rodiče mohou vyzdvihnout, že křesťané jsou povoláni žít dar sexuality podle plánu Boha, který je láska, a to v kontextu manželství nebo zasvěceného života, nebo také v celibátu. Je třeba zdůrazňovat kladnou hodnotu čistoty a její schopnost plodit opravdovou lásku k lidem: to je jeho radikální a nejdůležitější mravní aspekt; jen ten, kdo dokáže být čistý, bude umět milovat v manželství nebo v panenství. (...)
70. Výchova k čistotě a vhodné informace o sexualitě musí být poskytovány **v širším kontextu výchovy k lásce**. Nestačí tedy poskytovat informace o pohlaví spolu s objektivními mravními zásadami. Je třeba také poskytovat stálou pomoc pro vzrůst duchovního života dětí, aby biologický rozvoj a impulsy, které začínají zakoušet, byly vždy doprovázeny rostoucí láskou k Bohu Stvořiteli a Vykupiteli a stále větším povědomím o důstojnosti každé lidské osoby, včetně jejího těla. Rodiče mohou ve světle tajemství Krista a církve vysvětlovat kladné hodnoty lidské sexuality v kontextu vrozeného povolání osoby k lásce a všeobecného povolání ke svatosti. (...)
75. Jakmile jsou jednou stanoveny cíle informace, je třeba vymezit **časy a způsoby**, kdy má být poskytována, a to již od dětství. Rodiče mají dávat tuto informaci s krajním jemnocitem, ale jasně a ve vhodnou dobu, s dětmi mají jednat velmi osobně, podle individuálních podmínek jejich fyziologického a psychického vývoje, a brát v úvahu i kulturní prostředí a zkušenost, jakou dělá nezletilý ve všedním životě. Je velmi důležité, aby sami nejprve v modlitbě prosili o světlo Pána a aby o tom mluvili společně, aby jejich slova nebyla ani příliš otevřená, ani příliš neurčitá.
Papežská rada pro rodinu: Pravda o lidské sexualitě a jejím významu. Směrnice pro výchovu v rodině. Vatikán, 8. 12. 1995 (Vydala MCM s. r. o., Olomouc 1996)

Ústavní soud odmítl žalobu proti sexuální výchově

V souvislosti se zaváděním povinné sexuální výchovy na českých základních školách podala skupina rodičů žalobu na Ministerstvo školství. Domáhali se zrušení povinnosti podstupovat sexuální výchovu zakotvenou v *Rámcovém vzdělávacím programu (RVP)*. Rodiče jsou přesvědčeni, že tato povinnost je cíleným ideologickým útokem na jejich hodnoty vyplývající z náboženského přesvědčení, a požadovali proto zrušení této povinnosti.

Ústavní soud žalobu po dvou letech odkladů zamítl pod záminkou, že RVP je

příliš obecný a nemá přímý právní dopad na jednotlivé žáky, a proto není možné jej jako celek nebo jeho část zrušit. Připustil však, aby rodiče žalovali konkrétní školu a její školní vzdělávací program, aby bylo možné posoudit míru případně ideologické indoktrinace, která by byla nepřipustná. Ústavní soud ve svém usnesení zároveň upozornil, že sporných náboženských témat se dotýká řada témat zařazených do výuky a to samo o sobě ještě neposkytuje dostatečný důvod pro vyřazení z povinného učiva.

Soudní rozhodnutí tedy potvrdilo povinnost rodičů i žáků strpět povinnou sexuální výchovu zahrnující i úsilí o „praktické osvojení si návyků“. Na rodičích pak je, aby činnost školy hlídali a své děti před státní indoktrinací bránili v jednotlivých případech. V případě tzv. sexuální výchovy se v žádném případě nejedná o výchovu, ale o systematické maření křesťanské výchovy.

Rodiče mohou napadat přímo školní vzdělávací programy konkrétních škol, případně zpětně podat oznámení na konkrétní pedagogy v případě sexuálního obtěžování (včetně verbálního) narušující intimitu jejich dětí.

HPŽ ČR, 22. 7. 2013

POUTĚ V ŽAROŠICÍCH V ZÁŘÍ 2013

7. září - První mariánská sobota - malá pouť • 13.00 Žehnaní pramene ve Zdravé Vodě • 17.00 rúžence • 17.30 poklona • 18.00 mše svatá (R. D. Marian Rudolf Kosík OPraem., opat novofříšský), průvod, svátostné požehnání a rozloučení s poutníky.

11. září - Domácí pouť • 17.30 pobožnost u kaple na Silničné a průvod do Žarošic • 18.00 mše svatá ve farním kostele v Žarošicích.

13. září - Mariánská pouť • 18.30 rúžence • 19.00 mše svatá (P. Pavel Pacner, probošt mikulovský), světelný průvod a zasvěcení Panně Marii.

14. září - ZLATÁ SOBOTA U STARÉ MATKY BOŽÍ - hlavní pouť • 6.00 ranní chvály • 7.00 mše svatá

• 11.00 mše svatá ve slovenštině • 13.00 žehnaní pramene ve Zdravé Vodě • 14.30 modlitba rúžence • 15.00 křížová cesta • 16.00 mše svatá • 17.15 poklona • 18.00 hlavní mše svatá (Mons. Viliam Judák, biskup nitraný), průvod se sochami a svátostné požehnání, po skončení v kostele mše svatá ve slovenštině a na prostranství setkání mládeže • 22.00 žarošské zpěvy a modlitby (v kostele) • 24.00 půlnoční mše svatá - kostel otevřen přes celou noc.

15. září - 7.00, 8.30, 10.00 a 11.15 mše svatá • 19.00 litanie a svátostné požehnání.

Během poutních slavností bude také příležitost ke svátosti smíření.

Unikátní putovní výstava **ZNIČENÉ ŽIDOVSKÉ PAMÁTKY SEVERNÍCH ČECH 1938-1989** zavítala začátkem srpna do **Loret v Rumburku**. V křížové chodbě rumburské barokní památky je rozsáhlý česko-německý výstavní projekt k vidění **od 28. 9. 2013**. Návštěvníci se mohou seznámit s 28 velkoformátovými výstavními panely. Ty obsahují dosud nezveřejněné fotografie ničení a likvidace židovských památek na území severních Čech mezi léty 1938 až 1989. Snímky a česko-německé texty jsou doplněné archívními materiály. Návštěvníci se seznámí s osudy synagog, hřbitovů, obřadních síní a dalších židovských památek v patnácti městech a obcích, např. v České Lípě, Liberci, Jablonci nad Nisou, Ústí nad Labem, Mostě či Litoměřicích. Výstavu připravilo občanské sdružení Společnost pro obnovu památek Úštěcka, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně, Národní památkový ústav a Židovská obec. V Loretě Rumburk výstavu pořádá Římskokatolická farnost - děkanství Rumburk. **Opožděná vernisáž výstavy** se uskuteční v **sobotu 14. 9. 2013 od 13.45 hod. Ve čtvrtek 26. 9. 2013 od 17.00 hod.** proběhne komentovaná prohlídka výstavy. Výstava je přístupná **od úterý do soboty v čase 10.00-17.00 hod.** Vstupné je 50 a 25 Kč.

Pondělí 26. 8. 2013: 6:05 Dar z Medjugorje **6:25** Sestry v akci **6:50** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **7:00** V pohorách po horách – Velký Roudný **7:10** Slovácké slavnosti vína aneb Na jarmark do Hradišťa **7:30** Rezance s makom **7:45** Přejeme si... **8:00** Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem **8:25** Outdoor Films (6. díl) **10:00** Jako hořčičné zrno (4. díl) **10:50** Léta letí k andělům (59. díl): Jiří Karas **11:10** Matčiny slzy **11:30** Živá historie – Hrad Strečno **11:40** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **11:45** OVCE.sk: Biele ovce **11:50** OVCE.sk: Netancuj s vlkom **11:55** Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Věneček z rozmarýnu Fanoše Mikuleckého **13:40** Človek milý... **13:55** CHKO Jeseníky – Praděd (12. díl) **14:15** Don Rua – nástupce **14:40** Na východ od Říma **15:00** P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **16:00** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **17:00** NOEparáda (218. díl) **18:00** Berů nás **18:25** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **18:30** OVCE.sk: Deväťdesiat-deväť **18:35** OVCE.sk: Korunka krásy **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Ďabloba bible **19:20** Ars Vaticana (18. díl) **19:30** Přejeme si... **19:45** Zprávy z Věčného města: 26. 8. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše **20:00** Klapka s... (62. díl): Miroslavem Trudičem **21:00** Na koberečku (126. díl): s Marií Kubátovou **21:10** Dopis z Indie **21:30** Guyanská Diana **22:00** PhDr. Jiřina Prekopová, Ph.D. – Výchova ve světle tří ctností aneb Láska je tou největší **22:50** Andělka **23:30** Kulatý stůl: Putování modrou planetou – Tanzánie.

Úterý 27. 8. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 26. 8. 2013 **6:15** Slavnostní koncert ze Svatého Hostýna **7:30** P. Richard Henkes **8:25** Cesta k andělům (73. díl): Petr Kliment Koutný **9:15** Rezance s makom **9:30** Pražská Loreta **10:00** PhDr. Jiřina Prekopová, Ph.D. – Výchova ve světle tří ctností aneb Láska je tou největší **10:50** Labuť sen o duši **11:40** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **11:45** OVCE.sk: Deväťdesiat-deväť **11:50** OVCE.sk: Korunka krásy **11:55** Z pokladů duše: Karel Řežábek – Obnova vztahů v Církvi [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (64. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 26. 8. 2013 **12:45** Poutní místo Starý Bohumín **12:55** Ars Vaticana (18. díl) **13:05** Svědek naděje (5. díl): Řím **13:40** Na La Salette s Boženou Rajnušovou **17:55** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **18:00** Noeland (43. díl) **18:30** OVCE.sk: Pomsta [P] **18:35** OVCE.sk: Hlásna trúba **18:40** Hermie a Stanley na táboře **19:15** Človek milý... **19:30** Živá historie – Hrad Strečno **19:40** Zpravodajské Noeviny (510. díl): 27. 8. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: Karel Řežábek – Obnova vztahů v Církvi **20:00** Živě s biskupem: Kardinál Dominik Duka **21:20** Barva lásky **21:50** Zpravodajské Noeviny (510. díl): 27. 8. 2013 **22:10** Zprávy z Věčného města: 26. 8. 2013 **22:20** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (77. díl): Šedesát let Podluží v písni a tanci **23:40** Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem **0:05** Přejeme si... **0:20** Co je dobré vědět, když...

Středa 28. 8. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (510. díl): 27. 8. 2013 **6:20** P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **7:15** Děti Haiti **7:30** Guyanská Diana **7:55** Dopisy z rovníku **8:40** Zimbabwe: Z temnoty **9:00** Na pořadu rodina – Prázdniny, dovolená **10:00** Obec Voderady **10:10** Ars Vaticana (18. díl) **10:20** Zprávy z Věčného města: 26. 8. 2013 **10:30** Živě

s biskupem: Kardinál Dominik Duka **11:50** Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Služba uzdravování a osvobozování od zlého [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (62. díl): Miroslavem Trudičem **13:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:30** Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem **13:50** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (77. díl): Šedesát let Podluží v písni a tanci **15:10** Jaroslav Sucháček **15:20** Matčiny slzy **15:40** Zpravodajské Noeviny (510. díl): 27. 8. 2013 **16:00** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **16:10** NOEparáda (218. díl) **17:00** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **18:00** Zprávy z Věčného města: 26. 8. 2013 **18:10** Premeny prútia **18:30** OVCE.sk: Ogrgeľ [P] **18:35** Ovce.sk: Korunka krásy **18:40** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **18:45** Na koberečku (126. díl): s Marií Kubátovou **18:55** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **19:35** Přejeme si... **19:50** Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Služba uzdravování a osvobozování od zlého **20:00** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **20:15** RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **21:20** Transport **22:00** Outdoor Films (9. díl) **23:30** CHKO Jeseníky – Praděd (12. díl) **23:55** Slavnostní koncert ze Svatého Hostýna.

Čtvrtek 29. 8. 2013: 6:05 Přejeme si... **6:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **7:00** Človek milý... **7:15** Platinové písničky (64. díl): Dechovka **7:45** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **8:00** Outdoor Films s Miroslavem Stemplem (10. díl) **9:30** Město Leopoldov **9:45** Jaroslav Sucháček **10:00** Kulatý stůl: Putování modrou planetou – Tanzánie **11:30** Nič, len Provdienza **11:40** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **11:45** OVCE.sk: Ogrgeľ **11:50** Ovce.sk: Korunka krásy **11:55** Z pokladů duše: Lucia Kopasová – Světlo jako symbol [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Slavnostní koncert ze Svatého Hostýna **13:15** Zpravodajské Noeviny (510. díl): 27. 8. 2013 **13:35** Barva lásky **14:05** Klapka s... (62. díl): Miroslavem Trudičem **15:05** Živá historie – Hrad Strečno **15:15** Zhora dané: Vendelín Baláž **15:25** Noeland (43. díl) **16:00** Světec dvou národů **16:30** Zpívá CELÁ rodina **16:45** V pohorách po horách – Velký Roudný **16:55** Mauricius – nová hranice **17:15** Odpoledne s Olgou Polákovou **17:35** Ars Vaticana (19. díl) **17:50** Hermie a Stanley na táboře **18:25** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **18:30** Ovce.sk: Fašiangová maska **18:35** Ovce.sk: Tisíc priateľov **18:40** Cesta k andělům (73. díl): Petr Kliment Koutný **19:30** Budu pomáhat: Spolu dětem **19:37** Otec Karla Tinka, SDB **19:55** Z pokladů duše: Lucia Kopasová – Světlo jako symbol **20:00** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jišová **21:05** Kus dřeva ze stromu: Jirovec **21:20** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkoviczem **21:40** Přejeme si... **22:00** 44 let novickou **22:25** Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **23:25** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **0:05** NOEparáda (218. díl).

Pátek 30. 8. 2013: 6:05 NOEparáda (218. díl) **6:55** Transport **7:30** Dobry Pastier **8:05** CHKO Jeseníky – Praděd (12. díl) **8:25** Rezance s makom **8:40** RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **9:45** Drslavice **10:00** Na koberečku (126. díl): s Marií Kubátovou **10:10** Klapka s... (62. díl): Miroslavem Trudičem **11:15** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **11:40** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **11:45** Ovce.sk: Fašiangová maska **11:50** Ovce.sk: Tisíc priateľov **11:55** Z pokladů duše: ThLic. Veronika Barátová – Vylučná láska k Bohu [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Liptál včera a dnes **12:50** Keď si kamarát... **13:00** Plečníkův kostel sv. Františka v Lublani **13:10** Ars Vaticana (18. díl)

13:20 BET LECEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **13:40** Věneček z rozmarýnu Fanoše Mikuleckého **15:10** Guyanská Diana **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Dopisy z rovníku **16:40** Živě s biskupem: Kardinál Dominik Duka **18:05** Libanonský odkaz **18:25** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **18:30** Ovce.sk: Fašiangová maska **18:40** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **19:30** Kus dřeva ze stromu: Jirovec **19:45** Zprávy z Věčného města: 30. 8. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: ThLic. Veronika Barátová – Vylučná láska k Bohu **20:00** Kulatý stůl: Z Ria do Krakova [P] **21:35** Becket **0:10** Cesta k andělům (73. díl): Petr Kliment Koutný.

Sobota 31. 8. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 30. 8. 2013 **6:15** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **6:30** Noeland (43. díl) **7:00** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **7:05** Hermie a Stanley na táboře **7:40** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **8:30** NOEparáda (218. díl) **11:55** Z pokladů duše: P. Vít Zatloukal – Mladá generace [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:10** Zprávy z Věčného města: 30. 8. 2013 **12:20** Jako hořčičné zrno (5. díl) **13:10** Přejeme si... **13:25** Nič, len Provdienza **13:40** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jišová **14:45** Budu pomáhat: Spolu dětem **14:52** Odkaz předků (6. díl): Knebšpole **15:05** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **15:25** Platinové písničky (64. díl): Dechovka **16:00** Pro vita mundi (53. díl): Jan Tomiček **16:40** Živá historie – Hrad Strečno **16:50** Hlubinami vesmíru s dr. Vladimírem Wagnerem, 2. díl **17:30** 44 let novickou **18:00** CHKO Československé středohoří – Milešovka (13. díl) **18:25** Sedmihlásky (42. díl): Kravičky, vy moje kravy a Pastě se, kravičky **18:30** Ovce.sk: Fašiangová maska **18:35** Živě s biskupem: Kardinál Dominik Duka **19:55** Z pokladů duše: P. Vít Zatloukal – Mladá generace **20:00** Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem [P] **21:30** 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 **22:25** V pohorách po horách – Sokolie **22:35** Zprávy z Věčného města: 30. 8. 2013 **22:50** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **23:00** P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **0:05** Věneček z rozmarýnu Fanoše Mikuleckého.

Neděle 1. 9. 2013: 6:15 Ars Vaticana (19. díl) **6:25** Klapka s... (62. díl): Miroslavem Trudičem **7:25** V pohorách po horách – Sokolie **7:35** Pražská Loreta **8:00** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jišová **9:10** Dáma a její studenti **9:20** Guyanská Diana **9:45** Nič, len Provdienza **10:00** Zprávy z Věčného města: 30. 8. 2013 **10:10** Telom i dušou **10:30** Mše svatá z baziliky svatého Mikuláše v Trnavě/SK/[L] **11:45** Na koberečku (126. díl): s Marií Kubátovou **11:55** Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Dávám na misku úmysly věřících [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Cesta k andělům (13. díl): Jaroslav Max Kašparů **13:05** Platinové písničky (68. díl): Dechovka **13:40** Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem **15:10** Budu pomáhat: Spolu dětem **15:20** Žijeme mezi vámi **15:40** NOEkreace (190. díl) [P] **15:55** Jan Pavel II. a kříž Světových dní mládeže **16:30** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? **16:55** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **17:00** Noeland (43. díl) **17:30** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **18:20** Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **19:00** BET LECEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **19:15** Zprávy z Věčného města: 30. 8. 2013 **19:25** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **19:35** Přejeme si... [P] **19:55** Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Dávám na misku úmysly věřících **20:00** Jánošíkove dni v Terchově **20:13**: Mamka povedali [P] **21:25** Zázrak v pralese **22:00** Živě s biskupem: Kardinál Dominik Duka **23:20** Školy naděje **23:30** Ars Vaticana (19. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:50** Institut Bearzi v Udine **0:05** Jako hořčičné zrno (5. díl).

Liturgická čtení

Neděle 25. 8. – 21. neděle

v mezidobí

1. čt.: Iz 66,18-21

Ž 117 (116),1,2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Žid 12,5-7.11-13

Ev.: Lk 13,22-30

Slovo na den: Usilujte o to, abyste vešli.

Pondělí 26. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 1,1-5.8b-10

Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b

Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 23,13-22

Slovo na den: Běda vám, slepi vůdcové!

Úterý 27. 8. – památka sv. Moniky

1. čt.: 1 Sol 2,1-8

Ž 139 (138),1-3.4-6

Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš.*)

Ev.: Mt 23,23-26

Slovo na den: Vyčisti vnitřek.

Středa 28. 8. – památka sv. Augustina

1. čt.: 1 Sol 2,9-13

Ž 139 (138),7-8.9-10.11-12ab

Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš.*)

Ev.: Mt 23,27-32

Slovo na den: Navenek, uvnitř.

Čtvrtek 29. 8. – památka Umučení sv. Jana Křtitele

1. čt.: Jer 1,17-19

Ž 71 (70),1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17

Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)

Ev.: Mk 6,17-29

Slovo na den: Co bych si měla žádat?

Pátek 30. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 4,1-8

Ž 97 (96),1+2b.5-6.10.11-12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Mt 25,1-13

Slovo na den: Pět pošetilých a pět prozíravých.

Pátek 30. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 4,1-8

Ž 97 (96),1+2b.5-6.10.11-12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Mt 25,1-13

Slovo na den: Pět pošetilých a pět prozíravých.

Sobota 31. 8. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: 1 Sol 4,9-11

Ž 98 (97),1.7-8.9

Odp.: srov. 9 (*Hospodin přišel soudit národy podle práva.*)

Ev.: Mt 25,14-30

Slovo na den: A odcestoval.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 7. září 2013

- ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, ThD. (odborný asistent
Katolické teologické fakulty v Praze):
SEDM PŘEKÁŽEK ŠTASTNÉHO ŽIVOTA.

Program: 13.30-16.00 promluva v domě Emauzy •
16.00 zpívané klokotské hodinky • 16.30 růženc
• 17.00 mše svatá.

Srdečně zve Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Římskokatolická duchovní správa v Římově Vás srdečně zve na **PODZIMNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ**, která se koná v **neděli 15. září 2013 ke svátku Povýšení svatého Kříže**. Program pouťi: mše svatá v předvečer pouti v sobotu 14. září v 18 hodin • mše svatá v neděli 15. září v 7.15 a 9 hodin, slavná mše svatá v 11 hodin (slouží P. PhDr. Marek Pučalík O.Cr., převor) • během dopoledne příležitost ke svatě zpovědi • svátostné požehnání a zakončení pouti ve 14.30 hodin.

1. SPOLEČNÁ POUŤ VDOV A VDOVCŮ

Svatý Hostýn 5. října 2013

Program: 10.15 hod. – společná mše svatá v bazilice Panny Marie (hlavní celebrant Mons. Josef Nuzík, generální vikář) • 11.15-13.00 hod. – přestávka na oběd (každý samostatně) • 13.00-13.30 hod. – svědeckví vdov (v bazilice) • 13.30-14.30 hod. – společná křížová cesta: 1. skupina v bazilice s dia-projekcí, 2. skupina venkovní zastavení (pro zdravotněji) • 14.30-15.00 hod. – adorace a svátostné požehnání (v bazilice).

Poznámka: Doporučujeme opět společný autobus z děkanátů, nutné vyřídit povolení pro vjezd – na Obecním úřadě Chvalčov, e-mail: obec@obec-chvalcov.cz, tel. 573 379 770.

Informace o pouti na tel. 604 252 629 nebo e-mail: apanakova@volny.cz.

POUTNÍ SLAVNOST PANNY MARIE v ROKOLI u Nového

Města nad Metují se koná v neděli 8. září 2013. Mše svatě budou v 10.30 a v 15 hodin, v 13.30 hodin bude pobožnost křížové cesty.

VEČERY U KAPUCINŮ – 34. benefice v prostorách

kapucinského kláštera v Praze na Hradčanech

(Loretánské nám. 6a), středa 4. září 2013 v 19 hodin

Hudba Věku melancholie • Instrumentální polyfonie italské a anglické renesance • Musica malinonica. Svým dobrovolným příspěvkem podpoříte poradnu Aqua Vitae nabízející bezplatné poradenství ženám bez rozdílu věku, stavu či sociálního statutu, které se ocitly v tíživé životní situaci spojené zejména s těhotenstvím, porodem a péčí o právě narozené dítě (<http://linkapomoci.cz>).

Více na www.vecerykapucinu.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. – 31. SRPNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 8.		PO 26. 8.		ÚT 27. 8.		ST 28. 8.		ČT 29. 8.		PÁ 30. 8.		SO 31. 8.	
Antífona	812	912	826	928	1768	1990	1734	1953	1487	1674	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	1769	1990	1734	1953	1487	1674	889	996	1666	1883
Antífony	813	914	828	929	843	946	858	963	1487	1675	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	813	914	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1770	1991	1735	1954	1488	1675	893	1000	1668	1885
Antífona k Zach. kantiku	712	803	1482	1669	1485	1672	1486	1673	1488	1675	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	1771	1992	1724	1943	1488	1676	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	712	803	1483	1669	1485	1672	1486	1673	1489	1676	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antífony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
SO 24. 8.														
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1774	1995	1736	1955	1489	1676	900	1024
Antífony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	1489	1677	900	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1715	1932	901	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1777	1999	1737	1956	1490	1677	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	803	712	803	1483	1670	1485	1672	1486	1673	1490	1678	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	1778	2000	1731	1950	1490	1678	904	1028
Záv. modlitba	712	803	712	803	1483	1669	1485	1672	1486	1673	1489	1676	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

KALENDÁŘE NA ROK 2014

S MATKOU TEREZOU

Liturgické kalendárium a čtení Jiří Kocenda • Úvodní slovo P. Jaroslav Brož • Redakce Věra Mrtvá a Daniel Dehner

Týdenní stolní kalendář na rok 2014 s občanským a liturgickým kalendářem. Obsahuje mnoho potřebných informací k prožívání liturgického roku: souřadnice liturgických čtení na každý den v roce, vyznačení liturgických barev, označení zasvěcených svátků, prosebných a odpustkových dnů přímo v kalendáři. Součástí kalendáře jsou také informace o slavení prvních čtvrtků, pátků a sobot. Citáty pro jednotlivé týdny byly vybrány z myšlenek Matky Terezy. Přivádějí nás především k zamyšlení nad vztahem k druhým lidem a k sobě samému.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Kroužková vazba, 240x165 mm, 59 Kč*

MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA KODETA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2014. Krátké úvahy Vojtěcha Kodeta O.Carm. chtějí upozornit na to, že kolem nás je mnoho skutečností, které jsme sami ani nevymysleli ani nevytvořili, které jsou nám dány jako dar, možná i jako impuls k zamyšlení nebo děkování.

*Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba, 240x135 mm, 59 Kč*

SLOVO NA CESTU

S texty Mons. Mgr. Pavla Posáda, pomocného - světitelého biskupa českobudějovického

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2014.

*Sypták
Kroužková vazba, 230x140 mm, 59 Kč*

DĚDICTVÍ OTCŮ

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2014. Obsahuje fotografie sakrální architektury Čech a Moravy.

*Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba, 240x135 mm, 59 Kč*

S TEXTY P. MARTINA HOLÍKA

Týdenní stolní kalendář na rok 2014 s informacemi Radia Proglas a TV NOE. Kromě vlastních textů k zamyšlení pro jednotlivé týdny vybral Mons. Martin Holík také texty jiných autorů (papežové František a Benedikt XVI., sv. František z Assisi, Chesterton, Zahradníček aj.)

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 57 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticem.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticem.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vittek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticem.cz; http://svetlo.maticem.cz; objednavky@maticem.cz); e-mail: periodika@maticem.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticem.cz, tel.: 587 405 431, www.maticem.cz, inzerc: knihy@maticem.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.